

der var fuldkomment berettiget, da den blev anvendt fra min Side, fik en ganske anden Karakter, da den blev anvendt fra det ærede Medlems Side, og fremkaldte derved, da den blev anvendt atter og atter, et Svar, som jeg fandt var vel fortjent, og som jeg tror, at man, naar man ikke saaledes som her skal bevæge sig i det parlamentariske Livs forsigtige Former, fra alle Sider vil indrømme netop nøje passede til det ærede Medlems Afbrydelse overfor mig... (*Stemmer: Nej, nej!*)... Ja, derom kan der jo være forskellige Meninger, jeg har Lov til at have min Mening. Jeg siger kun, at jeg tror, at de fleste ville give mig Ret i denne Opfattelse... (*Stemmer: Nej nej!*)... Der er nogle, der sige nej, men det er ikke de fleste... (*Borghjerg: Det er Formanden, der repræsenterer Tingets Flertal!*) Nu afbryder det ærede Medlem mig igen, og dette giver mig Anledning til at sige, at da jeg i Gaar bed ham lidt hvast af, var det egentlig forkert, at jeg gjorde det... (*Stemmer: Hør!*)... ja, nu kommer det. Det var egentlig forkert, at jeg gjorde det, for naar vi nu alle sammen have oplevet denne Rigsdagssamling, hvori det ærede Medlem har næsten været Totalafholdsmand i Henseende til at tale, i Modsætning til tidligere Rigsdagssamlinger, er det jo rent menneskeligt set ganske forstaaeligt, at naar der saa endelig er en Sag, hvori det ærede Medlem kan tage Ordet, han da ikke kan nøjes med de Gange, han selv har Ordet, til at udtale sig, men ogsaa er nødt til at have Ordet, medens enten Ministrene eller andre Medlemmer have Ordet. Det burde jeg naturligvis have tænkt paa i Gaar og derfor ikke have vist det ærede Medlem saa hvast af. Jeg burde have tænkt paa, at det er en naturlig Træng til stadigvæk at tale med, som besjæler det ærede Medlem.

Nu har det ærede Medlem, som han siger, gentaget sine Udtalelser fra i Mandags ved at stille en Række af Spørgsmaal til mig. Ja, det ærede Medlem har dels stillet en Række Spørgsmaal af samme Natur som det Tema, han behandlede i Mandags, og dels er han kommen med nogle andre Udtalelser. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der ikke paa Pryglelovforslagets forskellige Stadier — og jeg taler her baade om det oprindelige Forslag, der blev fremsat i Begyndelsen af forrige Samling, om det Forslag, der blev vedtaget her i Folketinget i forrige Samling, og om det Forslag, vi nu behandle — jeg vil sige derom, at der har ikke paa noget som helst af disse Lovforslags forskellige

Stadier fra min Side været nogen som helst politisk Bagtanke forbunden med mine Handlinger, allermindst nogen Tanke om at sprænge Venstrereformpartiet eller om at sprænge nogen Minister ud af det forrige Ministerium.

Udenfor dette spurgte det ærede Medlem om forskellige Forhold ved Slutningen af forrige Rigsdagssamling, egentlig Forhold, han nærmest skulde have spurgt det ærede Medlem om, som den Gang var Konseilspræsident, men som jeg ikke har noget imod at udtale mig om. Saa vidt jeg opfattede det ærede Medlems Spørgsmaal, var der ikke noget væsentlig urigtigt deri, men i det, der passerede den Gang, var der ikke noget som helst, i alt Fald ikke fra min Side, noget som helst Ønske om at foranstalte de Sprængninger, det ærede Medlem talte om. Hvad jeg foretog fra min Side, var kun at søge at bringe det Lovforslag, jeg havde givet min Tilslutning, til Afslutning og Vedtagelse i den Rigsdagssamling, vi vare inde i, noget, som jeg tror er enhver Ministers Pligt, naar der er et Lovforslag, han enten selv har fremsat eller tiltræder og anser for at være til Gavn for Samfundet. Det ærede Medlem spurgte mig endelig, om jeg turde bestride, at der har været Forhandlinger udenfor Udvalget med det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup). Jeg skal derom oplyse det ærede Medlem, at der er holdt et Møde eller en Konference, hvad man vil kalde det for, altsaa en indledende Konference — det er for øvrigt noget, det ærede Medlem allerede fik at vide i forrige Samling — mellem alle de Udvalgsmedlemmer, som vare Medlemmer af Venstrereformpartiet — dem alle — og mig om alle de forskellige Ændringsforslag, der vare stillede under Udvalgsbehandlingen. Under denne Forhandling viste det sig saa, at der var nogle af Venstrereformpartiets daværende Udvalgsmedlemmer, som ikke under noget som helst Forhold kunde gaa ind paa Pryglestraffens Anvendelse. Efter at dette havde vist sig, blev der holdt Forhandling med de 8 Udvalgsmedlemmer, som kunde tiltræde min Tanke. Det er for Resten mærkeligt, at

Rettelse.

Sp. 3713, 2det Stykke, L. 10—11, Ordene: „ud for og til Siderne fra et udsat Bundgarn“ affattes saaledes: „fra en udsat Aalegaard“.